

До разової спеціалізованої вченої ради із спеціальними правами у Донецькому державному університеті внутрішніх справ

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата юридичних наук, доцента Афоніна Дмитра Сергійовича на дисертацію Хозлу Івана Костянтиновича «Адміністративно-правове забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність дослідження. В сучасних умовах забезпечення правопорядку на водних об'єктах є важливим елементом охорони публічної безпеки та забезпечення публічного порядку в державі. Водні ресурси України відіграють значну роль у безпековій, транспортній, економічній та рекреаційній сферах. Однак, водні об'єкти також стають місцем вчинення адміністративних та кримінальних правопорушень, зокрема незаконного рибальства, контрабанди, порушення правил судноплавства, екологічних норм тощо. Крім цього, серед багатьох напрямів забезпечення національної безпеки України, безпека водних об'єктів та інфраструктури водного транспорту посідає особливе місце, оскільки її забезпечення віднесено до компетенції спеціально створених у структурі Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України підрозділів поліції на воді. У зв'язку з чим підрозділи поліції, які здійснюють охорону правопорядку на воді, відіграють важливу роль у забезпеченні безпеки та правопорядку.

Разом з тим, чинна система адміністративно-правового регулювання діяльності підрозділів поліції на воді має низку недоліків, які впливають на ефективність виконання покладених на них завдань. Зокрема, спостерігається недостатність нормативно-правового забезпечення їхньої діяльності, відсутність чіткої регламентації взаємодії з іншими органами влади та міжнародними партнерами, а також недостатнє врахування позитивного

зарубіжного досвіду в цій сфері. Це створює необхідність удосконалення адміністративно-правових механізмів забезпечення діяльності таких підрозділів для підвищення рівня правопорядку на водних об'єктах.

Актуальність дослідження зумовлена також тим, що Україна має великий потенціал водних ресурсів, включаючи річки, озера, водосховища та морське узбережжя. Використання цих ресурсів потребує належного контролю з боку держави, особливо в умовах збройної агресії РФ проти України. Війна суттєво змінила роль та завдання всіх правоохоронних органів, зокрема й підрозділів поліції на воді. В умовах, коли значна частина акваторії Чорного та Азовського морів тимчасово окупована або перебуває під загрозою, а внутрішні водойми можуть використовуватися для диверсій та військових операцій, діяльність поліції на воді набуває стратегічного значення для оборони країни.

Також необхідно звернути увагу, що у межах юридичних наук, питання щодо адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді досліджувалися науковцями фрагментарно та вибірково, що пов'язано, перш за все, з відносною новизною даної проблематики у науці адміністративного права.

Враховуючи наведене, дослідження у межах юридичних наук сучасного стану адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України є важливим завданням, що, відповідно актуалізує проблематику предмета дисертаційної роботи Хозлу Івана Костянтиновича.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Обрана тема дисертаційної роботи безпосередньо пов'язана з виконанням завдань Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки, схваленого Указом Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023, зокрема в частині змісту і напрямів реформування органів

правопорядку. Тема відповідає пріоритетному напрямку «Удосконалення адміністративної діяльності суб'єктів владних повноважень» Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, затвердженої постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року №12-21, п.п. 1, 8, 17 Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11 червня 2020 року № 454.

Структура та зміст роботи. Робота складається з анотації, вступу, трьох розділів, які об'єднали 9 підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

У **вступі** автором обґрунтовано актуальність обраної ним теми, сформульовано її мету, яка знайшла свою конкретизацію у відповідних завданнях, визначено новизну отриманих результатів, їх наукове та практичне значення для розвитку наук адміністративно-правового циклу та вдосконалення правозастосовної практики. Визначено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Наведено дані про апробацію результатів дослідження, наукові публікації здобувача.

Детальний аналіз змісту дисертації свідчить, що у *першому розділі* автор закономірно звернувся до теоретико-правових засад діяльності підрозділів поліції на воді, розпочавши аналіз із сутності та особливостей діяльності підрозділів поліції на воді як суб'єкта адміністративно-правових відносин, представивши діяльність підрозділів поліції на воді в якості різновиду поліцейської діяльності, урегульованої нормами адміністративного права, яка має свою специфіку. Проаналізувавши різні наукові підходи до визначення поліцейської діяльності, обґрунтовуючи її адміністративно-правову природу (с.26-32), автор підкреслює публічний інтерес у діяльності підрозділів поліції на воді, що проявляється в їхніх державно-владних повноваженнях та як результат виокремлює особливості поліцейської

діяльності підрозділів поліції на воді, які дозволяють ідентифікувати її з-поміж інших суб'єктів поліцейської діяльності (с.33-39).

Продовжуючи дослідження, дисертант провів ґрунтовний аналіз наукових робіт, виконаних у межах адміністративного права щодо проблемних питань адміністративно-правового забезпечення підрозділів поліції на воді та дійшов до ряду висновків про залишення даної теми поза уваги науковців (с.40-41). Далі автором проаналізовано наукові підходи до визначення поняття «громадський порядок» та його співвідношення із терміном «публічний порядок», на підставі чого зроблено висновок про їх синонімічність (с.42-47). Визначивши водні об'єкти охорони публічного порядку підрозділами поліції на воді, які відносяться до категорії громадських місць, та класифікувавши залежно від їх цільового призначення (с.52-53), автор представляє, що вона (класифікація) матиме також прикладний характер, оскільки стане основою для розроблення класифікатора адміністративних правопорушень на водних об'єктах (с.54-56).

Проаналізувавши наукові підходи до сутності правового регулювання дисертант дійшов висновку про розуміння у сфері діяльності підрозділів поліції на воді, в декількох значеннях (с.56-58). Далі дослідивши дефініції «правові засади», «правове регулювання», «правове забезпечення» автором доведено, що вони не є синонімічними, спираючись на те, що термін «правові засади», як правило, використовується науковцями в значенні «основа», «фундамент», «підґрунтя». Водночас, термінологічні конструкції «правове регулювання» та «правове забезпечення» сприймаються більш в контексті механізму їх реалізації. Встановивши двовекторну галузеву спрямованість законодавчих актів, одна група яких належить до галузі поліцейського права, а інша, не менш важлива, становить сферу регулювання водного права, автор наголосив на особливості правового регулювання діяльності підрозділів поліції на воді нормами адміністративного права.

Продовжуючи дослідження автором сформульовано поняття адміністративно-правового регулювання діяльності підрозділів поліції на воді (с.58-61). Виокремлено ознаки норм адміністративного права у сфері діяльності підрозділів поліції на воді. З метою усунення колізії, щодо не передбачення в Законі України «Про Національну поліцію» правової підстави для зупинки водного транспортного засобу, автором запропонована нова редакція пункту 1 частини 1 статті 35 Закону України «Про Національну поліцію»: «порушення водієм вимог нормативно-правових актів щодо безпеки руху на транспортних засобах» (с.65-66).

Наприкінці першого розділу дисертантом наголошено на важливому значенні правових принципів в діяльності підрозділів поліції на воді, класифікованих автором на базові, визначені Законом України «Про Національну поліцію», та спеціальні, закріплені у нормах водного права, останні з яких автором були виокремлені (с.66-70).

У *другому розділі* дисертації автор звернувся до адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, поступово розкриваючи зміст через його поняття, структуру, особливості, цільовий компонент, організаційно-структурне положення підрозділів поліції на воді в системі Національної поліції України та місце компетенції в його структурі.

Встановивши специфічність діяльності підрозділів поліції на воді в порівнянні з іншими структурними підрозділами Національної поліції України, дисертантом сформульоване поняття та структуру адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді. Автор вдало формулює важливу особливість адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, як мету її діяльності, яка безпосередньо впливає із змісту повноважень, пов'язаних із наділенням посадових осіб підрозділів поліції на воді сукупністю прав та обов'язків щодо забезпечення охорони об'єктів водного фонду та водної інфраструктури (с.78-82).

Далі дисертант провів комплексний аналіз адміністративно-правового статусу підрозділів поліції на воді, зосередившись на цілепокладанні, завданнях та функціях їхньої діяльності. Щодо цілепокладання, автор визначив його як комплексне правове явище, що об'єднує мету, завдання та функції. З метою усунення законодавчої прогалини, автор запропонував доповнення до Положення про Управління авіації та поліції на воді, сформулювавши цілі його діяльності.

Проаналізувавши законодавство, зокрема Закон України «Про Національну поліцію» та законодавство у сфері охорони водних об'єктів, автор систематизував завдання підрозділів поліції на воді, доречно поділивши їх на загальні та спеціальні. Також автор виокремив характерні ознаки функцій поліцейської діяльності на воді, які розкривають зміст завдань, відображають напрями діяльності, мають динамічний характер, визначають межі повноважень та спрямовані на забезпечення реалізації адміністративних правовідносин. З огляду на розпорошеність функцій у законодавстві, автор сформував їх систему, поділивши на дві групи, (зовнішньоорганізаційні та внутрішньоорганізаційні) для більш ефективного правового регулювання цієї сфери (с.98-109)

Автором був проведений аналіз наукової літератури та законодавства щодо поліцейської діяльності, виявивши ряд проблем в організаційно-структурній побудові Національної поліції України. Зокрема, було вказано на необхідність створення нових підрозділів для регулювання таких сфер, як природоохорона та транспортна безпека, а також на проблеми з відповідністю статусу деяких органів та надмірну кількість підрозділів з вертикальною підпорядкованістю Голові Національної поліції, що суперечить принципам децентралізації (с.110-116).

Автор проаналізував наукові підходи до терміну «організаційно-структурне положення» та дійшов висновку про його двоїсту сутність, розрізняючи «організаційне положення» та «структурне положення». Було

запропоновано розглядати організаційне положення підрозділів поліції на воді як сукупність функціональних елементів, що визначають їх місце в ієрархії Національної поліції (с.121-124). Дисертант обґрунтував доцільність включення цих підрозділів до складу природоохоронної (екологічної) поліції, виділивши функціональні елементи.

На основі аналізу Положення про Управління авіації та поліції на воді, автор констатував, що регіональні підрозділи поліції на воді організаційно не входять до структури Управління, що обмежує управлінський вплив керівника Управління лише координаційними функціями.

На основі проведеного аналізу, автор запропонував визначення поняття «організаційно-структурний статус підрозділів поліції на воді» як сукупності елементів, що характеризують їх як міжрегіональний територіальний орган (у складі природоохоронної поліції) зі спеціальними функціями. Було також розкрито особливості організаційно-структурної побудови підрозділів на регіональному рівні.

Далі автором дослідження був проаналізований зміст дефініції компетенція підрозділів поліції на воді в теорії адміністративного права, розглядаючи її в широкому та вузькому розумінні (с.131-136). Автор підтримує вузьке розуміння, визначаючи компетенцію як сукупність повноважень та предметів відання. Критично оцінено широке розуміння, яке, на думку автора, помилково включає до компетенції цільовий компонент (мету, завдання, функції). При цьому, обидві концепції визнають центральну роль повноважень, які автор визначає як врегульовану нормами адміністративного права сукупність правообов'язків підрозділів поліції на воді та їх посадових осіб.

На основі аналізу законодавства, автор вперше здійснив систематизацію повноважень підрозділів поліції на воді за напрямками діяльності (с.137-141). Особливу увагу приділено характеристиці юрисдикційних повноважень, виділено їх характерні риси.

Дисертантом наголошено на необхідності вдосконалення правового забезпечення юрисдикційних повноважень під час рибоохоронних рейдів (с.142-144) та запропоновано наділити посадових осіб підрозділів поліції на воді повноваженнями щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил рибальства (ст. 50, ч. 3 ст. 85, ст. ст. 86-1, 91-2 і 188-5 КУпАП).

У *третьому розділі* дисертації автор акцентував основну увагу на напрямках вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді (с.152-182). Застосувавши компаративний аналіз діяльності поліції на воді в різних країнах, автор виявив спільні та специфічні риси їх повноважень. На основі цього аналізу було запропоновано низку конкретних заходів для вдосконалення діяльності поліції на воді Національної поліції України, з урахуванням досвіду Австралії (створення служби водолазів), Німеччини (спеціальні освітні програми), Швеції (заходи проти керування у стані сп'яніння) та Польщі (нормативне закріплення статусу підрозділів). Наголошено на важливості адаптації зарубіжного досвіду до українських реалій та визначено подальші напрямки досліджень у цій сфері (с.164-165).

Далі дисертант зосередився на вдосконаленні правового регулювання діяльності підрозділів поліції на воді, зокрема в контексті забезпечення безпеки судноплавства. Так, на основі комплексного аналізу законодавства та практики діяльності підрозділів поліції на воді, автор запропонував: власне визначення безпеки судноплавства; розширити перелік водних об'єктів, де поліція на воді забезпечує публічну безпеку і порядок, включивши не лише морські та річкові порти, а й інші водні об'єкти та інфраструктуру водного транспорту (с.166-175).

Дисертантом обґрунтовано необхідність наділення посадових осіб поліції на воді повноваженнями щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення у сфері безпеки судноплавства,

передбачених статтями 116, 116-1, 116-2, 116-3, 117 КУпАП, та внесення відповідних змін до статті 255 КУпАП; заміни терміну «водій транспортного засобу» на «особа, яка керує транспортним засобом» у відповідній Інструкції МВС тощо (с.170-178).

Актуальність запропонованих змін підтверджено результатами анкетування працівників підрозділів поліції на воді Національної поліції України (Черкаська, Київська, Запорізька, Дніпропетровська область).

З огляду на викладене, можемо зауважити, що поставлені у дисертації мета та завдання вирішені, а основні результати – висвітлено у розгорнутих та аргументованих висновках.

Наукова обґрунтованість положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Викладені у роботі І.К. Хозлу положення є науково обґрунтованими та стосуються всіх проблем, що охоплені темою дисертації. Це забезпечено завдяки логічно визначеним об'єкту та предмету дослідження, правильно та коректно застосованому методологічному апарату, правильно підібраній дослідницькій базі, теоретична частина якої полягає у всебічному та ґрунтовному аналізі наукових праць вітчизняних вчених у галузі адміністративного права, обраній емпіричній базі, котру становлять результати анкетування 150 працівників підрозділів поліції на воді Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України (Черкаська, Київська, Запорізька, Дніпропетровська область), а також опрацювання матеріалів узагальнення практики діяльності Національної поліції України за 2014-2024 рр., аналітичних довідок, звітів та довідково-інформаційних видань судових та правоохоронних органів, інформації з питань діяльності підрозділів поліції на воді, оприлюдненої в періодичних виданнях та інтернет-ресурсах.

Новизна представлених теоретичних результатів, проведених здобувачем досліджень. Автор провів наукове дослідження, в якому комплексно, з використанням сучасних методів наукового пізнання та

врахуванням новітніх досягнень теорії та практики сучасної науки, здійснив комплексне наукове дослідження адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді.

Серед основних розроблених положень, що розв'язують конкретні наукові завдання, мають характер концептуальних і відповідають критеріям наукової новизни, слід відмітити такі:

уперше:

– обґрунтовано теоретико-правову модель організаційно-структурної побудови територіальних підрозділів поліції на воді у складі Управління авіації та поліції на воді;

– систематизовано повноваження підрозділів поліції на воді, за критерієм «предмету відання», зокрема на: 1) превентивні; 2) контрольні; 3) безпекові; 4) юрисдикційні; 5) організаційно-розпорядчі (управлінські); 6) інформаційно-технічні.

– визначено об'єкти охорони публічного порядку підрозділами поліції на воді, які відносяться до категорії громадських місць, залежно від їх цільового призначення;

– сформульовано авторські пропозиції щодо внесення змін та доповнень до нормативно-правових актів України, зокрема до Закону України «Про Національну поліцію», Кодексу України про адміністративні правопорушення, низки підзаконних нормативно-правових актів, а також розроблено проект Типового положення про підрозділи поліції на воді Управління авіації та поліції на воді Національної поліції України, в якому визначено адміністративно-правовий статус підрозділів поліції на воді, як суб'єктів поліцейської діяльності у сфері забезпечення безпеки водних об'єктів та інфраструктури водного транспорту;

удосконалено:

– поняття «діяльність підрозділів поліції на воді», «публічна безпека та порядок на водних об'єктах», «органи рибоохорони», «адміністративно-

правове регулювання діяльності підрозділів поліції на воді», «морська безпека», «цілі діяльності Управління авіації та поліції на воді», «організаційно-структурний статус підрозділів поліції на воді»;

– розуміння завдань та принципів діяльності підрозділів поліції на воді, а також їх систематизацію;

– структуру адміністративних правовідносин у сфері забезпечення безпеки водних об'єктів та інфраструктури водного транспорту, яка включає суб'єктів загальної та спеціальної компетенції;

– зміст публічної безпеки і порядку у сфері охорони водних об'єктів та інфраструктури водного транспорту;

набули подальшого розвитку:

– положення про двовекторну спрямованість правового регулювання поліцейської діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України, адміністративно-правовими інститутами поліцейського та водного права;

– підходи щодо системи функцій поліцейської діяльності підрозділів поліції на воді, яка включає: 1) зовнішньоорганізаційні функції, до числа яких віднесено: природоохоронну; превентивно-профілактичну; контрольну-наглядову; юрисдикційну; представницьку; 2) внутрішньоорганізаційні функції, які включають: управлінську; організаційно-штатну; організаційно-аналітичну; контрольну; координаційну функції;

– питання використання позитивного закордонного досвіду адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді та можливості його використання в Україні.

Таким чином, ступінь наукової новизни дослідження, обґрунтованість наведених у ньому положень, висновків і сформульованих рекомендацій відповідає вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Практичне значення отриманих результатів. Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані в дисертації, використовуються у: *науково-дослідній сфері* – результати дисертації можуть бути основою для подальших досліджень за напрямом підвищення ефективності адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України (акт впровадження ДонДУВС від 11.10.2024); *сфері правотворчості* – висновки та пропозиції, що містяться в дисертації, можуть бути використані для вдосконалення чинного законодавства, зокрема положень Кодексу України про адміністративні правопорушення, Законів України «Про Національну поліцію» та підзаконних нормативно-правових актів, що регламентують адміністративно-правове забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України; *правозастосовній сфері* – використання одержаних результатів надасть змогу підвищити ефективність поліцейської діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України; *освітньому процесі* – положення й висновки дисертації знайшли застосування у викладанні освітньої компоненти «Актуальні проблеми поліцейської діяльності» освітньо-професійної програми Правоохоронна діяльність другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 26 «Цивільна безпека» зі спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність» (акт впровадження ДонДУВС від 11.10.2024).

Вищевикладене є підставою для загальної позитивної оцінки дисертації Хозлу Івана Костянтиновича «Адміністративно-правове забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді» як самостійного наукового дослідження з актуальної і важливої для сучасної адміністративно-правової теорії та практики проблеми.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації. Основні результати дисертаційної роботи відображені в 13 публікаціях, у тому числі 3 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджений

Міністерством освіти і науки України, а також у 10 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Відсутність порушення академічної доброчесності. За результатами аналізу роботи порушень вимог академічної доброчесності не встановлено, під час використання в роботі наукових результатів, ідей, думок і матеріалів інших авторів, здобувачем здійснено посилання на їх публікації.

Реального або потенційного конфлікту інтересів у офіційного опонента щодо здобувача, його наукового керівника та інших членів разової спеціалізованої вченої ради немає.

Позитивно та високо оцінюючи проведене дисертантом дослідження, необхідно звернути увагу на **наявність окремих положень, що можуть бути предметом для дискусії під час публічного захисту дисертації**, серед яких:

по-перше, предметом дослідження автор визначає діяльність підрозділів поліції на воді Національної поліції України. Водночас, у самому дослідженні, відповідно назві його темі, основний акцент зроблено на дослідженні адміністративно-правового забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді Національної поліції України, що є на наш погляд більш вузьким предметом дослідження ніж визначений автором, у зв'язку з наявністю інших видів забезпечення діяльності поліції на воді (кадрове, матеріально-технічне, фінансове, інформаційне тощо). Зважаючи на це, під час публічного захисту необхідно дати роз'яснення, чому саме діяльність підрозділів поліції на воді Національної поліції України є предметом дослідження.

по-друге, автором наголошено на двовекторній галузевій спрямованості правового регулювання діяльності підрозділів поліції на воді, яка охоплює нормативні акти поліцейського та водного права. При цьому автор до цього додає, що однак, враховуючи їх структурне віднесення до адміністративного права, відзначається провідна роль останнього в процесі регулювання діяльності зазначених підрозділів. Проте, автор не зовсім зрозуміло розкриває в чому полягає цей дуалізм або двовекторність і як ці дві галузі права

взаємодіють між собою, враховуючи і те, що провідна роль залишається все одне за адміністративним правом.

по-третє, проглядається недостатня увага до співвідношення між різними рівнями нормативно-правових актів. Автор згадує про ієрархічність системи нормативно-правових актів та принцип підзаконності, але не аналізує детально, як саме співвідносяться між собою закони, підзаконні акти та відомчі акти у сфері регулювання діяльності поліції на воді. На нашу думку, слушно було б зробити такий аналіз.

по-четверте, формулюючи власне визначення мети Управління авіації та поліції на воді, автор не враховує, що діяльність Управління авіації та поліції на воді, виходячи навіть з назви, здійснюється на водних об'єктах та інфраструктурі не тільки водного транспорту, а і повітряного транспорту, відповідно завданням, визначеним п. 2 Розділу II Положення про Управління авіації та поліції на воді. Незважаючи на те, що інфраструктура повітряного транспорту не входить до предмету дослідження дисертанта, на нашу думку, для повного співвідношення цілей та завдань Управління, викладених у Положенні, необхідно авторське визначення доповнити.

по-п'яте, автор правильно вказує на колізію між ст. 35 Закону «Про Національну поліцію» та специфікою водного транспорту. Пропозиція щодо заміни термінології («правила дорожнього руху» на «правила руху на транспорті») є логічною, але потребує додаткового обґрунтування з точки зору юридичної техніки та узгодження з іншими нормативно-правовими актами.

Викладені зауваження мають дискусійний характер і суттєво не впливають на високу оцінку дисертації як актуального, якісного, послідовного завершеного наукового дослідження, у якому вирішено окрему наукову проблему.

Загальний висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам. Узагальнюючи викладене, можемо зауважити, що дисертація «Адміністративно-правове забезпечення діяльності підрозділів поліції на воді» є самостійною кваліфікаційною науковою працею, яка виконана здобувачем особисто, містить нові науково-обґрунтовані теоретичні результати проведених ним досліджень, що мають важливе значення для розвитку науки. Вона відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 21 березня 2022 року № 341, від 19 травня 2023 року № 502), а також Вимогам до оформлення дисертацій, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки України від 31 травня 2019 року № 759), а її автор – Хозлу Іван Костянтинович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:

**Завідувач науково-дослідної лабораторії
з актуальних питань кримінального
аналізу Навчально-наукового інституту
підготовки фахівців підрозділів
кримінальної поліції НПУ Одеського
державного університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент**

Дмитро АФОНІН